

[Undervisningsministeren]

frihed og så holde dem fast på – og det skal vi alle sammen bidrage til – virkelig at bevare en uændret indsats.

Jeg ved ikke, hvorfor et antal kommuner ikke har overholdt forpligtelsen i dag. Der findes jo kommuner, hvor problemet er meget beskedent og man derfor ikke synes, man skal bruge hele beløbet. Det kan være en af årsagerne. Jeg ved det ikke, men det vil jeg da gerne forsøge at forsyne udvalget med oplysninger om. Selve dette, at så mange kommuner ikke har overholdt forpligtelsen, er jo – hvis det ellers er rigtigt – et godt tegn på, at den nugældende ordning måske ikke er så effektiv endda.

Jeg kan altså dementere hr. Nørsgaard-Sørensen påstand om, at dette betyder en nedprioritering. Der er enighed hos alle involverede parter om, at det betyder det ikke. Staten sparer ikke noget, det er ikke hensigten. Deri ligger også, at staten har tænkt sig at bidrage til, at der ikke spares i denne forbindelse.

Når hr. Nørsgaard-Sørensen alligevel kalder det noget makværk – nej, undskyld, noget rodsammen; det var fru Jytte Andersen, der forleden brugte ordet »makværk«; sådan har man et sæt af ord, som især hr. Kaj Poulsen kan udenad og kommer med, også når han ikke er ordfører – når det kaldes rodsammen, må jeg sige, at det i hvert fald er et velforberedt rodsammen, for det har faktisk taget sin tid at få det på plads med alle de involverede ministerier og med kommunerne og amterne.

Jeg tror rent ud sagt, at hr. Nørsgaard-Sørensen skulle erkende, at der er brug for at tage fat om dette problem på en lidt anden måde end hidtil. Der var intet galt i, at man startede, som man gjorde, men skævhederne ved den gældende ordning er blevet ret åbenbare. Kommunerne er trætte af den gældende ordning; den virker ikke rimelig. Nu prøver vi under en fælles målsætning, som hedder »uændret indsats«, at finde nye veje, sådan at den uændrede indsats kan bruges til større gavn for de unge end i dag.

Fru Alice Faber mener, at vi mangler en oversigt over alt, hvad der nu ændres, og måske også en oversigt over de forskellige foranstaltninger, der allerede findes, og som bevares. Jeg kan sådan set tilslutte mig synspunktet. Vi har overvejet i regeringen, om vi skulle gøre det i forbindelse med, at vi læg-

ger nogle forslag frem i folketinget, eller vi skulle vente, til vi mere sikkert kan fortælle kommunerne, hvad der kommer ud af det. Vi har valgt det sidste – til dels af beskedenhed, idet jeg husker, at der var en af fru Alice Fabers partifæller, der engang voldsomt bebrejdede regeringen og mig personlig, at vi havde informeret kommunerne om noget, vi havde foreslået folketinget. Marianne Bentsen-Pedersen sagde dengang, at det måtte vi ikke gøre, før det var vedtaget af folketinget.

Men nok om det. Fru Alice Faber har ret i, at der er brug for nogen informationsvirksomhed på dette felt. Om det skal ske før eller efter, at det er endeligt vedtaget, kan vi drøfte. Jeg er i hvert tilfælde rede til at tage den opgave op, og vi er ved at tage den op. Kommunerne har også bedt om det. Det skal nok komme, det lover jeg.

Hr. Kaj Poulsen siger, at vi i forvejen har skåret behårdt i samtlige aktiviteter, at vi også skærer kommunerne behårdt generelt, osv., og at vi skærer helt ind til det, de kan tåle; det eneste lyspunkt i hele denne grå verden af uretfærdige regeringsinitiativer er martspakken fra den tidligere regerings tid. Ja men jeg anerkender da, at martspakken var udmærket; der er aldrig sagt noget dårligt om martspakken. Jeg håber også, at i det omfang vi har videreført den, kan vi være enige om, at det stadig væk er godt. Men hvorfor stille det så mørkt op? Kommunerne mener altså, at de på trods af alt, hvad hr. Kaj Poulsen mener vi har gjort ved dem, kan leve op til målsætningen: en uændret indsats. Skulle vi så ikke holde dem fast på det og lade være med at male fanden på væggen i denne sag?

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Ministeren gav udtryk for, at kommunerne har tiltrådt lovforslagene. Jeg vil godt spørge ministeren: betyder det, at kommunerne har accepteret indholdet af de lovforslag, eller har de kun ligesom vi fået en oversigt over, hvad de lovforslag hedder, regeringen kommer frem med?

Ministeren gav udtryk for, at han godt kunne forstå, at vi gerne ville have en oversigt. Jeg synes, ministeren har taget mere hensyn til kommunerne end til folketingets medlemmers muligheder for at se, hvad dette